

Het kruis – dat zijn wij zelf

Docent: P.A.M. Delen

Die gekruisigd is, gestorven en begraven,
die nedergedaald is ter helle,
de derde dag verreezen uit de doden

In de eerste eeuwen van het christendom zochten de kerkvaders op verschillende concilies naar de juiste formulering van geloofsinhouden. Felle discussies leiden uiteindelijk tot een breed geaccepteerd credo (geloofsbelijdenis). Eén motief keert telkens terug: Jezus sterft aan het kruis en verrijst uit de dood. Hierover bestond geen meningsverschil. Wel over de vraag wie hij dan eigenlijk is, dat hij de dood van ons mensen sterft? Wordt hij pas door te sterven volledig mens? En waarom sterven aan een kruis? Is het kruis een teken van onmacht? Of alleen een teken van lijden en dood? Laten bijvoorbeeld de Brits-Keltische hoogkruizen ook iets anders zien? *En de nederdaling ter helle*, is dat een begin van opstanding?

Wat is de relatie van dit alles met onszelf? Waarop wijst voor ons het teken van het kruis?

Drs. P.A.M. Delen volgde enkele jaren een opleiding in katholieke theologie, studeerde af in Nederlandse taal en letterkunde, werkte 25 jaar als geestelijke in de Christengemeenschap en is sinds herfst 2004 met emeritaat.